

ХРИСТО СМИРНЕНСКИ
ХРОНИКА
ПИСМО ДО БЪЛГАРАНЧО

chitanka.info

Драги сънароднико,

Зная, че и твоето сърце е препълнено с тежка грижа, зная, че и ти постоянно си търкаш умното чело, за да измислиш някой съвет, с който да помогнем на родната рат и на всички ония, които, изпотени, мъкнат тежкия товар на моралната и юридическа отговорност за успеха на народното дело. Живеем години на велико напрежение във всички посоки: физическо, душевно, астрономическо... пардон, последното е отрицателно напрежение. Да, живеем в трескави дни и всекиму се налага дълг да помогне на родината. Воден от такова желание и патриотично чувство, аз реших да поднеса чрез тебе няколко съвети (комуто се окажат нужни!), тъй като освен съвети аз друго не мога да предложа, па и както ти е известно, туй е на мода. Защото даже онези, които могат да сложат пред отечествения олтар по-други неща, се задоволяват със съвети, тъй като те са най-евтини продукти в днешните безпродуктни дни.

Отде да начена, о, мили мой? Наистина, Българанчо, в главата ми се въртят толкова мисли, но знаеш ли мене къде ме сърби, по-право боли? Не? В гръдния ми кош, сънароднико, и то от 7 часа натам, тъй като преди 7 часа аз не бях се съблазнил от греховното желание да си купя диня. Да ти разправам какво върших в тълпата и как успях да си купя диня ще бъде излишно, защото завчера и ти самичък беше пострадал от същото желание и пред очите ми стърчи още смачканото ти в това велико стълкновение носле. Както ти казах, аз ходих да си купя любеница и изпитвайки всичката мощ на околната маса, дойдох до едно гениално умозаключение и намерих един начин, доста добър, както ще видиш от изложената ми по-доле теория за снабдяване града с електрическа енергия.

Известно ти е, че в една затворена система сборът от енергиите е величина постоянна, т.е. енергията не изменя своето количество, а своя вид, от механична тя преминава в химична, електрическа, магнитна и т.н. Знаейки това, нам не остава нищо друго, освен най-рационално да използваме енергията, която весден се харчи из столицата. (Ти навярно потриваш ръце и мислиш, че те каня да станеш съдружник в някой тлъст гешефт! Не съгрешавай!)

Тъй! Смятам (внимавай, Българанчо!) да построим няколко динамомотора, за да можем да попълним липсата на още един продукт от първа необходимост — елект. ток. Ти знаеш, че трамвайните каруци,

които минават всеки 2 часа, случва се понякога (не е грях) по липса на ток да почиват по 6–7 часа на улицата, при което ватманите се разболяват от бързотечна туберкулоза вследствие непосилната скука. Известно ти е също, че тъкмо седнеш да вечеряш, — и хоп — лампено затъмнение. Известни ти са още много работи, но да дойдем на моята теория. Тя гласи: Любениците са косвен източник на елект. ток. Ама как? — ще речеш. Ето как:

При покупката на дини покрай голямата топлинна се харчи и голямо количество чисто механическа енергия. Трансформирани, тези енергии могат да дадат доста силен ток. Трансформацията, не е бог знай каква работа. Принципът на динамомашините е твърде прост, така че аз няма да се занимавам с него. Ще кажа само следния собствен проект за начина за събирането на енергията. Той е също прост.

Пред вратата или прозореца на всяко заведение, дето се продават дини, да се построят нещо като въртележки, каквито има при входа на „България“ и Зоолог. градина. Тези въртележи ще се докарват в усилено движение от купувачите и освен дето ще се използва енергията им, но ще има и ред. Енергосъбирачки могат да се построят пред месарите, тютюнопродавниците, гишетата на бани и театри, при трамвайните спирки и ред още места.

Друг съвет мога да дам за събиране долни дрехи за фронта. Няма нужда да пращаме триста и петдесет покани до гражданите. Общината трябва тутакси да прибере от всички бани чаршафите и хавлиите, докато гражданите не са ги прибрали за собствения си фронт. Впрочем в баните почти не са останали чаршафи, тъй като ние добре схващаме, че: „държавата — това сме ний“, и следователно в пълно право сме да разполагаме с нейните имоти.

Дойде ми и нещо друго на ум. Според личните ми статистически изчисления столицата притежава около 223 000 кучета от разни сортове.

И тъй, засега трамваите не функционират, а докато влезне в приложение моят проект за динамомашините, гражданите трябва да си късат дълго още подметките. Смятам, че няма да бъде зле, ако кметството реквизира тези 223 000 кучета и ги употреби като впрегателен добитък. Смятам, че 15 по-добре развити екземпляра са в състояние да движат трамвайните коли с двойно по-голяма бързина от

настоящата. Ще речеш, това е свързано с големи неудобства: квартира, продоволствие, начин на движение и пр. Дребни работи! Квартирният въпрос още сега е в ред: където досега са квартирували, там и занапред. За какво са площадите и улиците? Колкото за продоволствието, въпросът стои също тъй добре. От тези 223 000 кучета около 98 750 са женски. При модерно развъждане те могат да дават годишно по 600 — 700 хиляди наследници. От тях 66 000 да се употребят за продоволствието на впрегаемите, пак в резерва ще имаме поне 100 000. Начинът на движението е тоже лек. Впрягаме 20–30 (в зависимост от живата им сила), като предварително 2 дни сме ги държали гладни, след туй с парче месо в ръка пред тях търчи един ученик. Искаме трамваят да спре. Ученикът спира и повдига нагоре месото. Кучетата тоже спират и гледат нагоре. Впрочем, аз мога да те запозная добре с този въпрос със специална брошура, стига кметството да покаже готовност да уреди този въпрос. От този род впрегателен добитък можем да добиваме и добра вълна, и кожи. Мляко не може.

Вчера направихме разходка с един добре известен наш геолог из покрайните квартали. Г-н геологът направи изследвания на почвата из улиците и остана възхитен. Благодарение на усиленото изхвърляне на боклук и всевъзможни гниещи организми почвата е добре наторена и пригодна за всякакъв вид растителна култура. Не е ли добре, кметството да се разпореди да се разорат тези улици и напролет да се засеят?

Засега толкоз, Българанчо. Ако обществото ме насърчи с приемането на някои от моите съвети, вярвай аз няма да се откажа и занапред да давам още по-ценни проекти и съвети.

Целувам вместо тебе твоята Ингеборг.

Ведбал

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.